

DECIZIE

29 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Maria Ghervas
Nina Vascan
Aliona Miron
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Nicolae Vicol, Maria Vicol și reprezentantul acestora, avocatul Ion Sacara,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Veronica Țurcan împotriva lui Nicolae Vicol și Mariei Vicol cu privire la încasarea sumei în urma îmbunătățirilor aduse bunului imobil și recunoașterea dreptului de retenție asupra bunului imobil,

împotriva deciziei din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Nicolae Vicol și Maria Vicol, a fost casată integral hotărârea din 05 noiembrie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni și a fost pronunțată o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii,

constată:

La 18 martie 2014 Veronica Țurcan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Vicol și Mariei Vicol cu privire la încasarea sumei în urma îmbunătățirilor aduse bunului imobil.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 05 noiembrie 2004, între ea și pârâții a fost încheiat contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață, conform căruia ultimii i-au transmis în proprietate casa de locuit și lotul de teren situat în xxxx și terenul de pământ (grădină) situat în extravilanul or. Ialoveni, iar ea s-a obligat să le ofere întreținere pârâților.

A menționat că, în toată această perioadă relațiile dintre ea și pârâți au fost normale, se înțelegeau bine, ea lucra, le aducea produse alimentare, adică își îndeplinea obligațiunile conform contractului enunțat.

A susținut că, după încheierea contractului respectiv, la 09 noiembrie 2004, au efectuat înregistrarea la OCT Ialoveni, fapt probat prin ștampila aplicată pe contract.

A afirmat că, devenind proprietarul bunului transmis, pârâții au acceptat ca ea împreună cu familia sa să treacă cu traiul în casa de locuit enunțată, dar deoarece la acel moment casa era într-o stare deplorabilă, a decis împreună cu soțul său să facă

reparație la etajul I și II al casei și să locuiască acolo.

A relevat că, în interiorul imobilului au efectuat reparație capitală și, respectiv, au amenajat bunul imobil.

A notat că, în luna mai 2013 pârâții au depus cerere de chemare în judecată, solicitând rezoluțiunea contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață, iar prin hotărârea din 16 martie 2014 a Judecătoriei Ialoveni a fost admisă acțiunea, fiind dispusă rezoluțiunea contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață din 05 noiembrie 2004.

A invocat că, locuind din anul 2004 până în anul 2014 în acel imobil, l-au reparat și au avut grijă, suportând toate cheltuielile de amenajare și îmbunătățire, pentru a avea condiții de trai, atât ea, cât și împreună cu familia sa au investit în casa de locuit suma de 25000 de euro.

Consideră că, dreptul de a cere restituirea bunului în natură sau achitarea valorii lui îi aparține beneficiarului întreținerii, dar în dependență de situație, de exemplu, dacă se va isca un litigiu judiciar, forma respectivă va fi stabilită de instanță reieșind din situația reală.

A declarat că, la acel moment când a fost încheiat contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață, prețul imobilului nominalizat constituia 95446 de lei, conform certificatului cu privire la valoarea bunului imobil nr. 1244, eliberat la 28 octombrie 2004 de către OCT Ialoveni, iar în anul 2014 prețul imobilului nominalizat constituia 517896 de lei, conform certificatului cu privire la valoarea bunului imobil, eliberat de către OCT Ialoveni.

A specificat că, având în vedere faptul că, din anul 2004-2014 a locuit în casa de locuit enunțată, a făcut reparație în valoare de 25000 de euro, fapt probat prin bonurile de plată, anexate la materialele dosarului și luând în considerare faptul că, prin hotărâre judecătorească, contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață a fost rezoluționat, cu aducerea părților la poziția inițială, bănuiește că, pârâții vor încheia un alt contract cu alte persoane, transmițându-le imobilul în care ei au investit, astfel, ar crea impedimente și ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

A solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți a sumei de 25000 de euro, pentru îmbunătățirile aduse bunului imobil din xxxx și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Veronica Țurcan a depus cerere de completare a acțiunii, solicitând recunoașterea dreptului său de retenție asupra bunului imobil – casa de locuit cu xxxx până la achitarea sumei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 05 noiembrie 2015 a Judecătoriei Ialoveni, a fost atras în proces Grigore Țurcan în calitate de reclamant.

Pe parcursul judecării cauzei Veronica Țurcan și Grigore Țurcan au depus cerere de concretizare a acțiunii, solicitând încasarea în mod solidar de la pârâți a sumei de 461076,24 de lei, pentru îmbunătățirile aduse bunului imobil din or.Ialoveni, I str-lă Ștefan Neaga,1, recunoașterea dreptului lor de retenție asupra bunului imobil – casa de locuit cu nr. cadastral xxxx până la achitarea sumei și încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 05 noiembrie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, a fost admisă parțial acțiunea, a fost încasată în mod solidar din contul lui Nicolae

Vicol și al Mariei Vicol în beneficiul Veronicăi Țurcan și lui Grigore Țurcan datorită pentru îmbunătățirile aduse bunului imobil din xxxx în mărime totală de 461076,24 de lei. A fost reținut după Veronica Țurcan și Grigore Țurcan dreptul asupra bunului imobil – casa de locuit cu nr. cadastral xxxx, până la achitarea pe deplin a sumei adjudecate de către Nicolae Vicol și Maria Vicol. Au fost încasate în mod solidar din contul lui Nicolae Vicol și Mariei Vicol în beneficiul Veronicăi Țurcan și lui Grigore Țurcan cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10000 de lei și taxa de stat în sumă de 2100 de lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 11732,28 de lei.

La 14 noiembrie 2019 Nicolae Vicol și Maria Vicol au declarat apel nemotivat, iar la 06 februarie 2020 au declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, precum și casarea încheierii protocolare din 05 noiembrie 2015 a primei instanțe cu privire la atragerea în proces a lui Grigore Țurcan în calitate de reclamant și a încheierii din 06 iunie 2019 a primei instanțe cu privire la respingerea cererii privind încetarea procesului.

Prin decizia din 19 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Nicolae Vicol și Maria Vicol și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 28 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Nicolae Vicol și Maria Vicol, reprezentați de către avocatul Ion Sacara, a fost casată decizia instanței de apel și a fost remisă cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Nicolae Vicol și Maria Vicol, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Veronica Țurcan și au fost încasate în mod solidar de la Nicolae Vicol și Maria Vicol în beneficiul Veronicăi Țurcan suma pentru îmbunătățirile aduse bunului imobil din xxxx în mărime de 461076,24 de lei, taxa de stat în sumă de 2100 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 de lei. A fost încasată în mod solidar de la Nicolae Vicol și Maria Vicol în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 10374,21 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 02 aprilie 2021 Nicolae Vicol și Maria Vicol și reprezentantul acestora, avocatul Ion Sacara au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au indicat că, nu sunt de acord cu decizia instanței de apel.

Au menționat că, examinând apelul, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra următoarelor argumente: reieșind din art. 185 CPC și pct. 29 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 17 noiembrie 2014, la cererea părților, expertiza poate fi efectuată numai în faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare și, prin urmare, încheierea cu privire la efectuarea expertizei din 14 decembrie 2017, emisă la cererea intimă după începutul dezbaterilor judiciare este ilegală; nici o factură

sau chitanță, anexate la cererea de chemare în judecată în calitate de probe în confirmarea faptului procurării materialelor de construcții, nu este eliberată pe numele intimitei și nu au putere probatorie în urma evaluării îmbunătățirilor pretinse, iar concluziile din raportul de expertiză judiciară nr. 380 din 12 noiembrie 2018, bazate pe aceste acte, sun inadmisibile; conform certificatului privind valoarea bunului imobil în scopul impozitării din 14 martie 2014, eliberat de către OCT Ialoveni, valoarea casei de locuit, conform ultimei estimări la 01 iunie 2005 în sumă de 373309 lei este egală cu valoarea casei la momentul eliberării certificatului din 14 martie 2014, care este în contradicție cu concluziile din raportul de expertiză judiciară enunțat; conform actului de constatare pe teren la modificarea planului cadastral și/sau geometric din 10 martie 2016, întocmit de către specialistul de la OCT Ialoveni la cererea intimitei, casa de locuit de la data ultimei estimări din 01 iunie 2005 nu a suferit schimbări considerabile și în urma acestui control valoarea casei de locuit nu a sporit, rămânând același ca și în anul 2005 – 373309 lei, ce este în contradicție cu concluziile din raportul de expertiză judiciară enunțat; lucrările de construcții și reconstrucții indicate în raportul de expertiză judiciară enunțat nu sunt confirmate prin actele de autorizare, conform Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 360 din 18 aprilie 1997 și actele de recepție a lucrărilor, precum și nu sunt înregistrate de către intimată la organul cadastral teritorial.

Au susținut că, instanța de apel, la examinarea cauzei, în mod eronat a aplicat art. 307 și 311 alin. (2) din Codul civil și nu a aplicat art. 738 și 739 din Codul civil.

Au afirmat că, la examinarea cauzei, instanța de apel nu a aplicat nici prevederile art. 117, 119, 158 și 130 alin. (6) CPC, ale Legii privind calitatea în construcții, ale Regulamentului de recepție a construcțiilor și a instalațiilor aferente, ale Regulamentului provizoriu privind evaluarea bunurilor imobile, ale regulamentului cu privire la evaluarea bunurilor imobile în scopul impozitării și ale legii cadastrului bunurilor imobile.

Au notat că, instanța de apel a ignorat probele prezentate de către recurenți, iar probele puse la baza hotărârii au fost apreciate eronat de către instanța de apel.

Au declarat că, la examinarea cauzei, instanța de apel nu a aplicat nici prevederile art. 1, 2, 211, 213, 603, 667, 679, 681, 700 și 842 din Codul civil, încălcând dreptul recurenților la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Au invocat că, conform pct. 2.4 din contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață, dobânditorul este în drept să efectueze construcții și reconstrucții la imobilul nominalizat, cu acordul transmitătorilor.

Au mai invocat că, faptul încheierii acestui acord este pusă pe seama persoanei care a efectuat aceste lucrări. Astfel, anume Veronica Țurcan urma să probeze faptul încheierii acordului cu recurenții.

Prin referința depusă la 24 mai 2021 Veronica Țurcan și reprezentantul acesteia, avocatul Alexandru Vasilachi au solicitat declararea recursului ca inadmisibil sau respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 17 iunie 2021 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii pretenției cu privire la încasarea sumei în urma îmbunătățirilor aduse bunului imobil și în partea încasării cheltuielilor de judecată și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la respingerea pretenției enunțate, iar în rest menținerea deciziei instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Conform art. 839 alin. (1) din Codul civil (în redacția legii până la 01 martie 2019), în baza contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață, o parte (beneficiarul întreținerii) se obligă să dea celeilalte părți (dobânditor) în proprietate un bun imobil sau mobil, iar dobânditorul se obligă să asigure beneficiarului întreținere în natură – locuință, hrană, îngrijire și ajutorul necesar pe timpul cât va trăi, precum și înmormântare.

Din materialele dosarului rezultă că, la 05 noiembrie 2004, între Nicolae Vicol și Maria Vicol, în calitate de transmitători și Veronica Țurcan, în calitate de dobânditor, a fost încheiat contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață.

Conform pct. 1.1 din contractul menționat, Nicolae Vicol și Maria Vicol au transmis Veronicăi Țurcan în proprietate casa de locuit și lotul de pământ de pe lângă casă, situate în xxxx și terenul de pământ situat în extravilanul or. Ialoveni, iar ultima, în schimbul imobilului transmis în proprietate, s-a obligat să le ofere întreținere pe viață.

Ulterior, prin hotărârea din 06 martie 2014 a Judecătoriei Ialoveni, menținută prin decizia din 03 iulie 2014 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 12 noiembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost rezoluționat contractul de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață din 05 noiembrie 2004, încheiat între Nicolae Vicol, Maria Vicol și Veronica Țurcan.

Prima instanță, ajungând la această concluzie, a reținut că, din probele administrate rezultă cu certitudine că, Veronica Țurcan nu asigură pe Nicolae Vicol și Maria Vicol, care sunt de vârstă înaintată și bolnavi, cu toate cele necesare prevăzute în contract, asigurarea cu îmbrăcăminte, cu hrană, mijloace bănești, medicamente.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, care pe parcursul examinării cauzei a fost concretizată, Veronica Țurcan și Grigore Țurcan au solicitat încasarea în mod solidar de la Nicolae Vicol și Maria Vicol a sumei de 461076,24 de lei, pentru îmbunătățirile aduse bunului imobil din xxxx, recunoașterea dreptului lor de retenție asupra bunului imobil – casa de locuit cu nr.cadastral xxxx până la achitarea sumei și încasarea în mod solidar de la aceștia a cheltuielilor de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, încasând în mod solidar din contul lui Nicolae Vicol și al Mariei Vicol în beneficiul Veronicăi Țurcan și lui Grigore Țurcan datoria pentru îmbunătățirile aduse bunului imobil din xxxx în mărime totală de 461076,24 de lei, reținând după Veronica Țurcan și Grigore Țurcan dreptul asupra bunului imobil – casa de locuit cu nr. cadastral xxxx, până la achitarea pe deplin a sumei adjudecate de către Nicolae Vicol și Maria Vicol și încasând în mod solidar din contul lui Nicolae Vicol și Mariei Vicol în beneficiul Veronicăi Țurcan și lui Grigore Țurcan cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10000 de lei și taxa de stat în sumă de 2100 de lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 11732,28 de lei.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Nicolae Vicol și Maria Vicol, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, casând integral hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a admis parțial acțiunea depusă de către Veronica Țurcan și a încasat în mod solidar de la Nicolae Vicol și Maria Vicol în beneficiul Veronicăi Țurcan suma pentru îmbunătățirile aduse bunului imobil din xxxx în mărime de 461076,24 de lei, taxa de stat în sumă de 2100 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 de lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 10374,21 de lei, în rest respingând acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, Nicolae Vicol și Maria Vicol nu au prezentat careva probe, care ar confirma că, lucrările de reparație și reconstrucție au fost efectuate în lipsa unei înțelegeri. De altfel, aceștia au beneficiat de toate îmbunătățirile pe parcursul perioadei 2004-2013, fără a înainta careva obiecții asupra îmbunătățirilor aduse.

Mai mult, instanța de apel a accentuat că, pentru a efectua lucrări de îmbunătățire a condițiilor de trai și locuinței, Veronica Țurcan nu avea nevoie de acordul lui Nicolae Vicol și al Mariei Vicol. Or, la momentul executării lucrărilor de îmbunătățire, Veronica Țurcan era proprietarul imobilului în litigiu, acesta fiind înregistrat și în Registrul bunurilor imobile.

Totodată, instanța de apel a relevat că, conform art. 845 alin. (2) din Codul civil (în redacția legii până la 01 martie 2019), nu urmează a fi restituite doar cheltuielile în privința întreținerii, celelalte cheltuieli ale părților ce țin de îmbunătățirea bunului fiindu-i rambursabile dobânditorului.

Recurenții Nicolae Vicol și Maria Vicol și reprezentanții acestora, avocatul Ion Sacara, declarând recurs, au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel în partea încasării în mod solidar de la ei în beneficiul Veronicăi Țurcan a sumei pentru îmbunătățirile aduse bunului imobil din xxxx în mărime de 461076,24 de lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, instanțele judecătorești greșit au încasat în mod solidar de la Nicolae Vicol și Maria Vicol în beneficiul Veronicăi Țurcan suma pentru îmbunătățirile aduse bunului imobil din xxxx în mărime de 461076,24 de lei.

Conform pct. 1.3 din contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață din 05 noiembrie 2004, în rezultatul încheierii prezentului contract, dobânditorul

Veronica Țurcan, azi data autentificării, intră de drept și de fapt în stăpânirea casei de locuit și lotului de pământ de pe lângă casa de locuit, situate înxxxx și a terenului de pământ (grădini) cu suprafața de 0,0899 ha, situat în extravilanul or. Ialoveni, iar de fapt va intra la decesul transmițătorilor.

Din prevederile contractuale enunțate rezultă că, dobânditorul Veronica Țurcan, de fapt, va intra în stăpânirea casei de locuit din xxxx la decesul transmițătorilor.

Conform art. 845 din Codul civil (în redacția legii până la 01 martie 2019), în cazul rezoluțiunii contractului de către beneficiarul întreținerii, aceasta are dreptul să ceară fie restituirea bunului, fie plata valorii lui. Valoarea întreținerii prestate de dobânditor nu trebuie restituită.

Așadar, cu adevărat legiuitorul a prevăzut că, odată cu rezoluțiunea contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață, valoarea întreținerii prestate de dobânditor nu trebuie restituită.

În același timp, în speță, în contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață din 05 noiembrie 2004, la pct. 3.4 părțile au prevăzut că, în cazul desfacerii contractului, imobilele se restituie transmițătorilor. *Cheltuielile făcute de dobânditor până la rezilierea contractului nu se restituie.*

Prin urmare, punctul respectiv din contract prevalează, acesta fiind negociat de părți la semnarea contractului, astfel că, instanța de recurs consideră că pricina dată urma a fi examinată prin prisma acestei prevederi contractuale.

Or, în situația în care această obligație a fost menționată la general, fără careva specificări, sub noțiunea de „cheltuieli”, la punctul care prevede restituirea imobilului odată cu rezilierea contractului, este evident că aceste cheltuieli se referă și la cele de îmbunătățire a imobilului, dar nu numai la valoarea întreținerii prestate de dobânditor.

Această împrejurare, însă, a fost trecută cu vederea de către instanțele judecătorești, care admitând acțiunea în partea dată, au făcut referire doar la pct. 2.4 din contract, care prevede că, dobânditorul este în drept să efectueze construcții și reconstrucții la imobilul nominalizat cu acordul transmițătorilor, fără a ține cont de faptul că, părțile, prin contractul negociat, au prevăzut expres că, cheltuielile făcute de dobânditor nu se restituie.

Astfel, concluzia instanțelor judecătorești precum că, cheltuielile ce țin de îmbunătățirea bunului urmează a fi restituite dobânditorului, este neîntemeiată.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață nu prevede restituirea cheltuielilor făcute de dobânditor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că, Veronica Țurcan nu poate pretinde încasarea sumei în urma îmbunătățirilor aduse bunului imobil din xxxx.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs consideră necesar de a respinge pretenția intimetei cu privire la încasarea sumei în urma îmbunătățirilor aduse bunului imobil, fapt ce impune casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii acestei pretenții.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție mai relevă că, ținând cont de faptul că, acțiunea a fost respinsă

integral, decizia instanței de apel urmează a fi casată și în partea încasării în mod solidar de la Nicolae Vicol și Maria Vicol în beneficiul Veronicăi Țurcan a taxei de stat în sumă de 2100 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei și în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 10374,21 de lei.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea admiterii pretenției cu privire la încasarea sumei în urma îmbunătățirilor aduse bunului imobil și în partea încasării cheltuielilor de judecată și de a pronunța în această parte o nouă hotărâre, prin care pretenția înaintată de către Veronica Țurcan cu privire la încasarea sumei în urma îmbunătățirilor aduse bunului imobil și cererea depusă de către Veronica Țurcan cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată de respins, iar în rest de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Nicolae Vicol și Maria Vicol și reprezentantul acestora, avocatul Ion Sacara.

Se casează decizia din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 05 noiembrie 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Veronica Țurcan și Grigore Țurcan împotriva lui Nicolae Vicol și Mariei Vicol cu privire la încasarea sumei în urma îmbunătățirilor aduse bunului imobil și recunoașterea dreptului de retenție asupra bunului imobil în partea admiterii pretenției cu privire la încasarea sumei în urma îmbunătățirilor aduse bunului imobil și în partea încasării în mod solidar de la Nicolae Vicol și Maria Vicol în beneficiul Veronicăi Țurcan a taxei de stat în sumă de 2100 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei și în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 10374,21 de lei și se pronunță în această parte o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge pretenția înaintată de către Veronica Țurcan împotriva lui Nicolae Vicol și Mariei Vicol cu privire la încasarea sumei în urma îmbunătățirilor aduse bunului imobil.

Se respinge cererea depusă de către Veronica Țurcan cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În rest decizia din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan
Aliona Miron
Mariana Pitic